

Význam slova

- věcný (obsah slova, psi = zvířata)
- mluvnický (jazykové podrobnosti – psi = podst. jméno v 1. p., č. j., r. M živ.)
- původní (koza = zvíře)
- přenesený (koza = tělocvičné nářadí)

- slova
- jednoznačná (zejména vlastní jména a termíny = odborné názvy)
 - mnohoznačná (jejich společná podoba nebo souvislost je stále zřejmá)
 - na základě (vnější) podobnosti = metafora (oko – lidské, na punčoše, volské ... - jsou to kulaté útvary)
 - na základě (vnitřní) souvislosti = metonymie (dám si vídeň – nepiju město, ale kávu, kterou zde rozšířili)

synonyma – slova se stejným nebo podobným významem (kluk – hoch)

- úplná – vždy jsou synonymy, lze je v jakémkoliv textu zaměnit (kouř/dým)
- částečná – mají drobné významové rozdíly (nejsou použít vždy všude (pes – fena), různé slohové (pes/čokl) či citové zabarvení (pít/bumbat)
- jednoslovná (čeština)
- víceslovná (český jazyk)

antonyma – slova opačná, protiklady (žena – muž)

homonyma – slova stejně znějící, ale bez společné souvislosti nebo podoby (rys – zvíře, náčrtek)

neologismy – slova nová

archaismy – slova zastaralá, nahrazená novějšími se stejným významem (líc/tvář)

historismy – slova pro staré věci a skutečnosti, pro něž nelze použít nová pojmenování (rychtář, dráb, purkmistr)

sousloví – ustálené spojení více slov s přeneseným významem (počítačová síť, český jazyk)

X volné spojení slov – např. zarudlý jazyk

přísluví – lidová moudrost ve větách (Kde nic není, ani čert nebere.)

rčení – lidová moudrost v heslech, mění se (vzít roha)

pranostika – lidová moudrost o počasí, zemědělské rady formou pevných vět (Lucie noci upije, dne nepřidá.)